

[Foged.]

Den ærede socialdemokratiske ordfører snød mig faktisk med hensyn til min ordførertale, for jeg var gået ud fra, at han havde omtalt lovforslaget og redegjort for lidt af dets indhold; jeg har bygget min tale op på den måde, at jeg ikke går i detaljer om lovforslaget, for det troede jeg var sket. Nu er det ikke sket, men pressen har jo informeret os i dagene forud for behandlingen, så man er vel klar over princippet med de 900 kr. og de 100 kr., der bliver lagt oveni.

Forslaget hedder forslag til lov om folkeopsparing, og når ministeren bruger et så krævende ord som „folkeopsparing“, må der vel deri ligge en tro på, at der også virkelig er tale om en ordening, som kan danne grundlag for en folkeopsparing i ordets virkelige betydning, altså noget, der har interesse blandt medborgere i almindelighed, og som derfor kan få virkelig indflydelse på de økonomiske områder, hvis problemer i øjeblikket trænger sig på til en hurtig løsning. Jeg tænker her på den truende nedgang i valutabeholdningen og på, at der skal skaffes midler til nye investeringer overalt i erhvervslivet. Valutanedgangen var sidste år ca. 175 mill. kr.; vi lånte derudover flere hundrede millioner kroner i udlandet, og selv om investeringerne var ret omfattende, er det vist den almindelige opfattelse, at en overgang til fællesmarkedet kræver endnu større investeringer.

Den foreslåede opsparingsordning har altså til opgave at begrænse det almindelige forbrug og at placere de opsparede midler således, at der virkelig bliver foretaget forøgede investeringer — den socialdemokratiske ordfører sagde jo også, at det virkelig skulle være en forøget opsparing; derom er vi enige.

Om den højtærede finansminister selv tror på succes for loven, kan vel bedst illustreres ved en bladmeddelelse kort før jul, hvori ministeren gav udtryk for, at hvis befolkningen nu ikke tog hans forslag alvorligt nok — altså det forslag, der nu ligger på tingets bord — og virkelig benyttede den lov, som der her foreligger forslag til, måtte vi forvente, at andre midler ville blive bragt i anvendelse. Sådan forstod jeg de pressemeddelelser, jeg dengang så.

Det kunne for øvrigt være interessant, dersom disse bladmeddelelser er rigtige. (*Finansministeren* [Hans R. Knudsen]: Det er de ikke!). Ja men så uanset det ville det være interessant, om ministeren allerede nu kunne give folketinget oplysning om, hvorvidt der er andre midler, som ministeren har tænkt på at bringe i anvendelse. Er der, som den ærede ordfører for socialdemokratiet ligesom har berørt det i sin tale — ganske vist som et tredje punkt — tvungen opsparing under opsejling, eller er der en forøget udskrivning af skat på vej? Der er jo kun få uger til, at vi ser det nye forslag til udskrivningslov, og den højtærede minister må vel allerede nu være så nogenlunde klar over, hvordan denne udskrivningslov kommer til at se ud. Det kunne derfor være interessant, om den højtærede minister allerede i dag ville løfte fligen for, om der bliver tale om overbudgettering af en væsentlig størrelse.

Venstre er enig i, at udviklingen inden for det økonomiske liv er i færd med at tage en forkert retning, og regeringen burde allerede sidste vinter eller sidste forår have meddelt befolkningen, at lønforhandlingerne kunne føre landets økonomi ud i vanskeligheder. Regeringen burde også allerede dengang have taget skridt til omgående iværksættelse af nye opsparingslove og nye investeringslove, som fra begyndelsen af året 1961 kunne medvirke til et tilbageholdende forbrug, men regeringen foretog sig dengang intet.

Fra oppositionens side blev der allerede endnu tidligere, den 18. oktober 1960, fremsat forslag til folketingsbeslutning, hvori var indbefattet en opfordring til regeringen om omgående at udarbejde sådanne opsparingsforslag. Man var altså klar over i regeringskredse, at sådanne forslag ville få en velvillig behandling hos oppositionen. Men først nu, næsten halvandet år senere, kommer regeringen med et forslag — og lad mig sige det med det samme: venstre vil modtage det med velvilje, som vi vil modtage ethvert forslag, der søger at fremme den private opsparing. Vi har kun ikke tro på, at det foreliggende lovforslag kan løse de alvorlige problemer, der nu endelig er blevet så åbenbare, at også regeringen kan se dem.

Venstre og det konservative folkeparti